

Κάστανα και... σαγιονάρες!

ἀρχ/του Δανιήλ Αεράκη

Θά μπορούσε νά μήν εἶναι κάστανο. Θά μπορούσε νά ἦταν λουκούμι ἢ φυστίκια ἢ παξιμαδάκι, ἢ γλυκό τοῦ κουταλιοῦ, ἀπό ἐκεῖνα πού κερνᾶνε σέ μοναστήρια. Τέτοια μοίραζε, «τράταρε», ὅπωςδήποτε καί ὁ ὄσιος αὐτός ἄνθρωπος, ὁ **πατήρ Παῖσιος**. Καί ἀσφαλῶς οἱ ἀποδέκτες κερασμάτων ἢ μικρῶν σταυρῶν ἢ κομποσχοινίων θά ἦσαν χιλιάδες.

- Λοιπόν; Τί θά κάνουμε τώρα; Μαζί μέ τό ὄντως ἱερό του πρόσωπο θά **ιεροποιήσουμε** καί ὅλα τά ἀντικείμενά του; Θά ἐκθέτουμε σέ προσκύνησι ὅλα τά κεράσματά του, ὅλα τά μικρά ἢ μεγάλα δῶρα πού ἔκανε;

- Ἐνας ἄνθρωπος ἔχει διάφορα ροῦχα (οἱ μοναχοί δε καί οἱ κληρικοί καί διάφορα ράσα), διάφορα ἐσώρουχα, φανέλλες καί πουκάμισσα, διάφορα παπούτσια καί παντόφλες καί σαγιονάρες, διάφορα μαγειρικά ἢ κουζίνα σκευή, διάφορα μικροέπιπλα, διάφορα βιβλία ἢ γραφική ὕλη κ.λπ.

- Τί, λοιπόν, θά κάνουμε; Θά **ἀγιοποιήσουμε** καί τό κουτάλι πού ἔτρωγε; Θά προβάλλουμε γιά προσκύνησι τή σαγιονάρα πού φορούσε; Θά ἐκθέτουμε πρὸς «ψηλάφισιν» καί ἀσπασμό τό σεντόνι πού κοιμόταν; Θά λειψανοποιήσουμε τό τσαμπί τοῦ σταφυλιοῦ πού κάποτε κέρασε; Θά ὑποδεχώμαστε μέ πομπή, μέ ἐξαπτέρυγα καί μουσικές, τμήμα ἀπό τό ράσο του; Θά ὀργανώσουμε πάνδημες λιτανεῖες γιά τίς... κάλτσες του; Θά τρέχουμε νά δοῦμε τό σκαμνάκι πού καθόταν ἢ τήν πεζούλα πού ἔφτιαξε; Θά κάνουμε ἱερή συλλογή ἀπό... τρίχες τῶν μαλλιῶν του ἢ τῆς γενειάδας του; Θά μεταβάλλουμε σέ παρεκκλήσι τό θάλαμο τοῦ στρατώνα, ὅπου ὑπηρετήσε τή στρατιωτική του θητεία;...

- Ὁ ἅγιος ἄνθρωπος δέν εἶναι ἅγιος γιά ὅλα αὐτά. Εἶναι ἅγιος γιά τή **χαριτωμένη βιοτή** του, γιά τήν **ὀρθή διδασκαλία** του, γιά τόν **ἀπλοϊκό καί ὠφέλιμο λόγο** του, γιά τίς **ἀρετές** του, καί πρό παντός γιά τήν **ταπεινοφροσύνη** του. Ὅλα αὐτά τά εἶχε ὁ ἅγιος Παῖσιος. Τί παραπάνω τοῦ προσθέτει ἓνα... κάστανο;

- Φαντασθῆτε τοὺς **Ἀποστόλους**, ὕστερα ἀπό κάθε θαῦμα τοῦ Χριστοῦ νά ἔκαναν συλλογή ἀντικειμένων σχετικῶν μέ τό θαῦμα! Ἔτσι θά εἶχαμε ἓνα μπουκαλάκι ἀπό τό κρασί τοῦ γάμου στήν Κανά! Θά εἶχαμε καί «κλάσματα» ἀπό τά ψωμιά, πού χόρτασε ὁ Κύριος τοὺς «πεντακισχιλίους»! Μά τά περισσεύματα δέν κρατήθηκαν γιὰ... λειψανοποίησι, ἀλλά γιά **ἀγαθοεργία** καί **διδασκαλία**, γιά νά μοιρασθοῦν στοὺς φτωχοὺς καί γιά νά μή πετᾶμε τό ψωμί, πού ἄλλοι τό στεροῦνται.

- Ἐπί τέλους τί θά γίνῃ μέ τήν **ιεροποίησι καί λειψανοποίησι** ἀντικειμένων τῆς καθημερινότητας ἀπό τή ζωὴ ἑνὸς ἁγίου; Ἐκεῖ θά καταστήσουμε τήν πίστι μας; Στίς παντόφλες, στά σκουφάκια καί τά κάστανα;...

- Ἄν θέλῃ κάποιος νά ἔχη γιά ἀνάμνησι κάποιο δῶρο ἢ κάποιο ἀντικείμενο σεβασμίου προσώπου, ἄς τό κρατᾷ γιά τόν ἑαυτό του κι ὄχι νά τό προβάλλῃ πρὸς... προσκύνησι!

- Δέν τό θέλουν αὐτό οἱ ἅγιοι. Δέν τό ἐπιτρέπει ἢ ἐν Πνεύματι λατρεία. Πρό παντός τό καταδικάζουν ὁ Χριστός τῶν **Τιμίων Δώρων** καί ἡ Ἐκκλησία τῆς **Ἀποστολικῆς παραδόσεως**.